

Der er blevet fremsat henimod 500 Lovforslag, hvoraf de 400 er blevet vedtaget. Det er altsaa ikke Kvantiteten, det har skortet paa; men det er muligt, og det kan man vist ikke helt lukke Øjnene for, at det undertiden har skortet paa Kvaliteten. Man kan blot tænke paa, hvordan der blev lovgivet i gamle Dage, hvordan Christian den Femtes Danske Lov blev formet, og hvordan Valdemarerne formede deres Love. Det var Love, der kunde taale Tidens Tand og holde sig igennem Aarhundreder. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt de 400 Love, der er blevet vedtaget de sidste 3 Aar, holder sig denne Generation igennem. Jeg vil ogsaa i denne Forbindelse gerne sige, at adskillige af disse mange Love, der er blevet vedtaget, har paa visse Omraader bragt Befolkningen noget i Vildrede. Jeg tror, man i Rigsdagen maa overveje, om det ikke var bedre at give færre Love og lade dem være noget bedre.

Det er dog sikkert ikke dette — det gaar i alt Fald min Erfaring ud paa —, der særlig i dette Øjeblik optager Befolkningens Tanker, naar de drejer sig om Rigsdagens Arbejde, det er ikke de mange vedtagne Love, skønt ogsaa de kommer ind i Folks Samtaleemner, men det, der særlig optager deres Tanker, er Statsgælden, Kravet om Balance i Statshusholdningen og Skattebyrden. Nu er der af den højtærede Finansminister stillet i Udsigt, at der skulde blive Balance paa den nu fremlagte Finanslov. Det var i høj Grad ønskeligt, hvis dette kunde ske. Det er et absolut nødvendigt Krav, som maa tilfredsstilles, og her maa man tage med fast Haand. Det vilde være utænkeligt og uforsvarligt, om en Privatmand Aar efter Aar dækkede et Driftsunderskud ved Laan, og hvad der ikke kan lade sig gøre i Privatdrift, kan i Længden heller ikke lade sig gøre i Statshusholdningen. Derfor maa Regering og Rigsdag være klar over, at Befolkningens Krav om Balance maa opfyldes, saaledes at der virkelig bliver Balance paa Statsbudgettet.

Men Sagen er ikke klaret med, at der kommer Balance. Det er Befolkningen ganske klar paa. Umiddelbart efter trænger et andet Krav sig frem, og det er Kravet om at afdrage paa Gælden. Og her staar vi ved et af de allervanske-

ligste Punkter. Aarligt skal vi afdrage saadant noget som 11 Mill. Kr.; men samtidig maa vi for at kunne betale dette Afdrag aarlig optage et nyt Laan paa 10 Mill. Kr. Det er imidlertid nødvendigt, at man snarest muligt begynder Arbejdet paa en virkelig Formindskelse af den store Statsgæld, der hviler paa Samfundet, der maa paabegyndes og fortsættes, inden hele Prisniveauet kommer længere ned, og inden den danske Krone yderligere taber i Værdi. Jeg vil gerne understrege dette, fordi det er det Krav, der rettes til mig fra Folk, naar jeg kommer ud paa mine Møder: Se dog til, at vi ikke blot faar Balance i Statshusholdningen — det er det første, der maa gøres —, men ogsaa virkelig faar begyndt at afdrage paa den Gæld, der hviler saa tungt paa hele Samfundet.

Der er to Lyspunkter paa Finansloven, det ene Lyspunkt er det, at Statsvirksomhederne, Jernbaner, Postvæsen o. s. v., viser et lille Overskud, ganske vist kun et meget lille, men der er dog et Overskud. Det er en betydelig Fremgang fra de tidligere Aar, og forhaabentligt vil det gaa videre i den Retning. Det andet Lyspunkt er det, at Forbrugsskatterne stiger. Det betyder jo ikke blot, at der kommer flere Penge i Statskassen, men det betyder ogsaa — og det synes jeg er noget af det mest glædelige —, at der er en Opgang i Erhvervene, det betyder mere Velstand indenfor Befolkningsslagene.

Det ærede Medlem Hr. Brochmann slog før saa stærkt paa, at Gælden kunde blive afbetalt ved en stærkere Formuebeskatning. Det er en Beskatningsmaade, som gentagne Gange har været foreslaaet i den sidste Tid, men man maa jo være klar over, at det ogsaa er en Beskatningsmaade, der giver Bagslag. I Øjeblikket andrager Formuebeskatningen 45 Mill. Kr., og Arveafgiften 11 Mill. Kr. aarligt; d. v. s., at Staten aarligt inddrager 56 Mill. Kr. af de Reserver, som flittige og sparsommelige Mennesker har opsparet. Jeg tror, at hvis man ikke vil ødelægge de to Begreber Flid og Sparsommelighed, hvorfor man vil ødelægge noget af det bedste i vort Folk, maa man her gaa frem med megen Varsomhed. Derimod er der en Ting, som